

temere, io gli sono amico. E l'ammazza. Ma nell'assalto eran tutti fuggiti; e rimasa sola col Bulgaro la fanciulla).

Or dice il Serbo re Stefano :
 O svati, dolci fratelli miei,
 Tutto il corteo nella montagna verde,
 E la fanciulla col nero Bulgaro : —
 In quella ecco il Bulgaro e la fanciulla ;
 Così al Sire disse :
 Oh mio zio, serbico Sire Stefano,
 Come baciare io la zia mia ! —
 Allora il Sire s'avvide.

. . . . .

Ecco il testo :

Ljut se sceta uz kulu niz kulu :
 Trese mu se iz temelja kula.

. . . . .

I uzimlje divan kabanizu
 Koju no je skoro dobavijo
 (Kad uzjasce vranza velikoga,
 Tri se lakta po zemlizi vuće) —
 A kad Mio rieči razumio,
 On odlazi u podrume svoje,
 I osedla vranza velikoga :
 Na gneg meče priveliko sedlo
 U kome su tri kamena draga ;
 I oblači prilipo odjelo,
 I zagherče divan-kabanizu,
 I uzimlje pernog busdovana :
 Pak posjede vranza od megdana :
 Ode junak drumom za svatovim.
 Za gnim terče brataz Nicoliza :
 Miahilo, moi rogeni brate,
 Stani malo (tako bio zdravo!)
 Dok ti brataz dvje rieči kaxe.
 Kad pristignes kičene svatove,
 Reci oce do devet Vezira :
 Nuder kurve zerna Bugarina,
 Kud je danas za nam'pristanuo
 Za komadom i za čascom vina